

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן

עורך משנה, כיתוב: יעקב רביא

הכתב הראשי: עמנואל פרט

השבועון המצויר לאינספורמציה

ח"י נליקסון 8 תל-אביב (ליד תיאטרון "א ה ל")
מען המברקים: "עולמפרם"
ת. ד. 136, טל. 26785
מו"ל: העולם הזה בע"מ
הפוסט ישראל בע"מ, ת"א

הידי הויאף מצויר בידי צייר העולם הזה כרתור

4.12.27

עורך משנה, תבנית: אורי סלע

הצלם הראשי: דן ברנע

חברי המערכת: מ"מ ראש מערכת ירושלים

מוזיקר מערכת חיפה: אורי דן

עורך דפוס: משה אור

מנהל מעבדה: דוד טוויי

ראש המנהלה: שלמה הררי

מכתבים

הגמבורי בא ל"העולם הזה"

הבעיה של הורים המפריעים לצופים צעירים, (העולם הזה 866) היא בעיה כאובה אולם היא נולדה יחד עם תנועות הנוער. בהיותי צעיר יותר דאגו גם הורי לי כשהייתי יוצא למצוה או למחנה העבודה בליל או לנסיעה באוטו משא לאילת. אולם הבעיה המטרדית הורים עירוניים אלה היא הורד כן בניהם להבא. אני לוקח לדוגמה את שכבתנו באחד משכטי הצופים בתל-אביב: כ- עשרים איש מחברי שכבתנו נמצאים בהתיישבות העובדת כעשרה ממלאים תפקיד מפקדים בצה"ל, 15 ספורטיבים במקצועות חופשיים ועוד רבים אחרים העוסקים במקצועות חופשיים ה" מביאים תועלת למדינה...

צופה לשעבר, תל-אביב
...אמנם נכונות חלק מהתקפותיכם על תנועתנו אך מדוע לא כתבתם בצד התקפה את ה"מצאת" שמצבעת התנועה, והחשובה (כהן) (היא) ביחס לנוער המעברות והפרברים.

מרקסי, שבט מודיעין, ירושלים
למה כתבתם רק על הגמבורי ולא על מצבעים אחרים של תנועות נוער אחרות, כמו בני עקיבא, השומר הצעיר, בית"ר אשר כל כנס (שלחן) מצליח ואם הוא לא מצליח הרי זה מראה שה" מדיכום לא שווים שום דבר ושזה לא יכולים להשתלט על התנועים... ובכענין הכמות שהשתתפו (בגמבורי) הרי לא הכמות עיקר אלא האיכות. ת. י. חיפה

שיבלי הוזהב לקורא

אני קורא ותיק של עיתונכם. לאו דווקא מתוך רגש הערכה או אהדה לעיתון, אלא מתוך כך שמצאתי בו משהו החסר בכמה וכמה עיתונים אחרים והוא - ענין. ואין אני יודע בכך. מאות ואולי מביני קוראי העולם הזה קונים את העיתון רק מתוך אינטרוקט מעוננים אחרים הנוגעים במחל' השעמום... היתרון הנדיר שלכם הוא בכך שמצאתם את שכול הוזהב המוביל לציבור של הקורא. אתם ידעתם כיצד למשוך את לב הקורא ולהניעו לשתף את רגשו בעתון... (אך) מנייר נוחים הראשונים נקטתם לשון של המרה. החל מקבירותיכם הטליונות, מן ההתלהבות שאחזתם בכך לפזקים כשעלה בראשכם רעיון מקורי מסויים. ועד להבלטה האישית של כל אחד מחברי ה" מערכת... אני מציע שתערכו מעין משאל קור' איש, מין יכות פומבי על אופן הכתיבה וההבעה שלכם ועל הרברים שהקורא מעונין למצוא בעתון טוב.

רביטוראי עמיר מקוב, צה"ל
תודת העולם הזה לקורא מקוב שלא נשא פנים בבקורותי, טורי העולם הזה פתוחים לו ולכל הקוראים ביוון על דרכי העתון.

לייני ברחוב אלנבי
בצוננו להודות לסמל ולשלושה השומרים שי הצילו את חיינו מידי המון מותם שרצה לעשות בנו משפט לייני ללא עיון בכפוננו. התקרית ארעה ברחבת בית-הכנסת הנדול בתל-אביב ב-23 למאי 1954 בשעה 20.30 בערך: הלכנו לתומנו ליד בית-הכנסת ונתקלנו בהתקהלות גדולה ברחבה. מתוך סקרנות ניגשנו לראות מה היא ההתקהלות ואולי נפלוש מאות צעירים וקונים ורופים אחר אדם המוכר לנו כאצטניק לשעבר והרוגניק מושבע כיום וצועקים, קומניסטים ו"כוונות". עד שבאו שוטרים וחצונו צעק אחד המתקלים לעברנו "הנה קומניסטים!" והכנסנו למערכות של אספות שהחל מכה אותנו ללא רחמים וללא אספרות מצדנו לתנונו או לומר לפחות את האמת שאנו לא קומניסטים. אילו לא ארבעת השוטרים האמיצים שספנו מכות על השכוננו היו, ללא ספק, רוצחים אותנו.

יעקב יעקבי, י. כהן, תל-אביב
זוהתה של מזחית
אנא, הפסיקו לתת כעמוד האחרון את המזהית הביתית (וה הפנס השנייה). בעלי חור כעבר הלויס להפסיק לקנות את העתון.

העולם הזה זיהה את הפנס שבמזהית, מב" טיה להשביע, להבא, את רצון הקוראים גורדון.

אם כבר, אז כבר
אני לא יודע מניין לקחת את הסיפור שאני עומד לנסוע לדרום אפריקה ולהשחק בה (העולם הזה 867)

ספרים לקורא

"העולם הזה"

בגליון זה פותח "העולם הזה" בתוכנית הספקת ספרים לקוראיו. הספרים שייכללו בתוכנית זאת יימכרו לקוראים המעוניינים בהן. חות גודלות, עד למחצית יותר ממחירם. פרטי התוכנית ראה בעמוד 17.

הזה (866). אילו רציתי לנסוע, אז הייתי עושה זאת מקודם, כשהציעו לי לשחק באנגליה. שם באמת הציעו לי תנאים מצויינים.

יעקב תודורוב, ראשון-לציון

הגדרה יש אפס
אני אהר האנשים שקנו כרטיסי הנדלות של נשף הסטודנטים של ההכינון העברי בחיפה. לפי הכתוב על כרטיס ההנדלה, נערכה ההנדלה בליל ה-14.1954. לאחר התאריך הנ"ל רציתי לדעת באם יבתי באחד הפרסים ועד היום לא הצלחתי לברר זאת. בעתונים לא מצאתי: במקום שקינתי את הכרטיס לא ידעו את תוצאות ההנדלה; כתבתי לתכינון ואין עונה. תמורת שתי הילדות ש" שילמתי יכלתי לקבל אם לא סרב. לפחות תשובה יצחק בן-משנה, תל-אביב

תפקידו חיל רפואה
אני מודה ביותר על התכנה הנאה על חיל רפואה בליוני יום העצמאות (העולם הזה 863). הנני בדעה כי חומר זה יסייע להביא לזידיעת האיבור את התפקיד החשוב המוסל על חיל הרפואה.

אלוף-משנה א. עצמון, קצין רפואה ראשי-צה"ל

לא רק...
היה היה איש שאמר: "חבר כנסת נתפס כסופר".

במזנון, לא אחד
התלחש או נפחד: "טלה, חבר, מה השם שהוזכר?"

יתכן גלעד, נתניה

הדפוס הלא-נכון
אחר שקראתי את המאמר המטפל בפועל הדפוס יעקב נירנוואלד עסקיו עם קיבוץ בארי (העולם הזה 861) תפסתי חבר בארי המשרת אתי ומתוך רצון להקניטו הראיתי לו את המאמר... היתני מעונין מאד לדעת מה האמת.

עזריאל לורבר, צה"ל
את חוות דעת קיבוץ בארי ימצא הקורא לורבר להלן.

...לכינון מתחילה פרשת נירנוואלד (העולם הזה 861) כרנע שמשפחתו נפתח אלינו על מנת להתיי קבל כתבדים. ניסנו להקבל את מסכמינו הידוי עות על אותה משפחה, כפי שהננו עושים לנבי כל אדם הרוש הפונה אלינו בבקשה מעין זו. יעקב נירנוואלד היעום מאתנו את דבר היותם במקב. אחר קורם לכו, ולא היתה לנו כל סיבה ננד קבלתם.

רק מספר ימים לפני כואם וכרדך מקרה נודע לנו שהם היו במשק אחד והאינספורמציה שקבלנו אודותם מאותו משק היתה שלילית בחלט. ומה גם משודע לנו דבר הברות של מינה במקב, החלטנו לא לקבלם בשום אופן... פרשה שנייה שהיא מסולפת מתחילה ועד סופה היא פרשת הדפוס שלנו.

אין זה מספיק שיבוא אדם מהחוף, יונש במרץ להקמת בית דפוס" וכעבור זמן קצר, "יעל מבכש הדפוס כמלאו הקטור". לשם הקמת בית דפוס יש צורך בהשקעה רצינית ביותר ובהשקעה סדר רים, והנכונים וזוכרים כללי רמה מקצועית מער לה. והנכו הוא שאנו הקמנו את בית הדפוס לפני המש שנים והשקענו בו עשרות אלפי ל" רות.

את חבר העובדים הכשרנו עוד הרבה לפני כן, כך שהיוני רחוקים מלהיות תלויים באדם אלמוני אחד שיבוא להקים לנו מפעל כזה.

מזכירות הקיבוץ בארי

שובו אין בידי הפועלים לשלמו, עוב" רים הפועלים מטבעים לגור במקלטים עובדים ובגנים ציבוריים, היינו כל הוצאה הכלולה בטנא על "שכר דירה" נעלמת מאליה.

מחשבה מדעית שיטתית תבהיר לנו שכלל זה חל כמעט על כל מצרכי החיים, אם, למשל, עולים מחירי הנס"ק עות, ברור שהפועלים מעדיפים, ושוב בצדק, ללכת ברגל. ממילא נעלמת ה" הוצאה הנ"ל, יימצא מי שיגיד שבמקרה זה יעלה סעיף סוליות הנעליים, אולם גם על כך אפשר להתגבר על-ידי מדי" גנות רבת-מעוף של העלאת מחירי הנעליים. במקרה זה יעדיפו הפועלים, בהגיונם הפשוט, ללכת יחפים, דבר שזוריק את האינזכס עוד יותר.

לכלכלים הנאזנים בצירופיהם בעבר המעובש יטענו כי יש סיגן טבעי ל" שיטה זו, כגון צריכת הלחם וכדומה. אני חייב להודות שטרם נמצא פתרון יעיל לבעיה כאובה זו, אולם אם ית" פתח המדע בקצב הנוכחי, יש לקוות כי נודע להתגבר גם על תקלה זו.

העולם הזה

השבועון המצויר לאינספורמציה

מיצד להענות את המחיריים מבני העמית את האינזכס ולהצליח בממשדה

מאת לוי אשכול קרנ"ג (כל הזכויות שמורות)

בימי קדם שררה בין הכלכלנים המ" פזרים הידיעה התמימה כי עלית המ" חיריים חייבת לגרוור אחריה עליה של אינזכס יוקר המחיה, ההיפך הוא הנכון. במדינה נאורה, ע"ת המחיריים היא הגורם האמיתי להורדת האינזכס.

הדבר הוא פשוט. כל עוד שכר הדיירה הוא נמוך ויש בידי הפועלים ללמוד, הריהו מההה, בצדק, חלק מן האינזכס. אולם ברגע ששכר-הדיירה עולה בצורה

כמעט טוטאליטארית, בלי ו"וים של חיבור, שופע תוראי השם והפועל. סגנון זה מחזק המיד אוקטבה מעל לעל פרוזה נורמלית, תכסיס המקייב את הקורא במצב של מתיחות ממדת ומשרה עליו את ה" היסטריה של העורכים. סגנון כפרוזה הוא בראש וראשונה מכשיר להבעת דעות ומ" שום כך עניין אינדיבידואלי ביותר; באה" דות המטמטמת של סגנון העולם הזה מת" גשם תכסיס פסיכולוגי ברוק, המטשטש לא רק את אינדיבידואליותו של הכותב, אלא גם הופך במקרים רבים את הדעות ואת המחשבה לחומר גלם של הסגנון, במדה של כפייה שאינה קיימת בשום עיתון נורמאלי."

עיתון נורמאלי - זהו דבר המצוי אילי בעיתונים היומיים. בין השבועונים אין לקוות למצוא אותו, משום ש"התקופת העולם הזה" לא פסחה גם על אחד מהם, למרבה הרעה: "על מיתרים דומים פור" טים רוב שבועוני הכשרים, אם כי ברמה סבנית ירודה מואת." אפילו דבר השבוע, הגדול והחזק שבם, "אופיינית לו הגמיה לחזק את מעמדו כעמוד החפשי על-ידי חיקוי העולם הזה בצבעיו, בסגנונו וב" טכניקה העריכתית." אם כי הוא "עשוי ככשרון עתונאי מועט, המשתחרר רק בקו" שי מן ההכרח לספק פרסומת מתמדת לשורה של עסקנים ומוסדות לא מעניינים ביותר" - בכל זאת "לפעמים גם דבר השבוע ההסתדרותי והמשעשע צועד בתלכ, למוד הנסיון שתמונתה של מרילין מוניי מחדירה את הרעיונות של תנועת העבודה ביתר יעילות מתצלומיהן של עסקניות א" גון אמהות עובדות."

המסקנה היא פשוטה בתכלית: "אתה, הקורא היקר, בעיני העורכים אינך אדם בעל אינטרסים תרבותיים אמיתיים, או לפ" חות, בעל פרטנויות של טעם. בעיני העור" כים אינך יותר מאשר מנגנון תגובות. כשם שאדם מודעזע אם דוקרים את בשרו במחט, כך מצפים העורכים שתגיב בקניה, אם הם מגרים בכך כמה יצרים שלדעתך אתה הנזה מגריויים... האם גם אתה נפגש עם קור" איהם?"

איוו שאלה מטופשת! אם הגעת עד כאן, מסתבר שהתשובה, על כל המסקנות החמורות הנובעות ממנה, היא חיובית, ללא צל של ספק.

מיהו אם כן אותו אדם נורמאלי, בעל הסגנון האינדיבידואלי ביותר, הכותב ב" עיתון נורמאלי, ללא כפייה מחשבתית, ואשר אינו נמנה, חלילה, על הברגנים מצפון תל-אביב, הועיר בורגנים המוכרים להפיג את שאמון רוחב ו"א על רוכבי האופנוע משכונת התקווה, אשר חשף סוף" סוף לאור השמש, לבושתך העמוקה, את פרוצפר האמיתי?"

נכון, נחשת. זהו כתבלב הארץ, שכתב את הדברים האובייקטיביים, הבלתי-משו" חדים, השקולים והמתונים הנוכחים לעיל.

כל הדברים הללו משפיעים מאד לא רק על הנוער אלא אפילו על מוריו. הם, המורים, התחילו להטיל על התלמידים כתיבת חיבורים פורנוגרפיים. שאם לא כן קשה להבין כיצד, בהעדר כל חומר אחר בעיתון, "תלמידים כותבים חיבורים ומצט" טים כאסמכתא רפורטויות מתוך השבועונים האלה, או מה שגרוע יותר, מסגלים לעצ" מב את סגנון הסטאקאטו, ההיסטרי והבלתי- שקול, תוך השמטת ו"ו החיבור והצט" צויות לשוניות אחרות נוסח "טיימס" (הכותב), שאינו בקי ביותר בעירוניות לוד" זת, מתכוון כמובן לטיים) שהם התרומה המיוחדת של העולם הזה לתרבות הכתיבה העברית... להטוטם הזה אופייני סגנון כתי" בה מיוחד, הנשמר בכל מדוריו באחדות

עובדות, קורא יקר, עובדות! אינך מא" מין? יש לי הוכחות, הרי הן לפניך. קרא, בבקשה:

"מהגמנסיות מודיעים כי יום חמישי הוא "יום שחור במוסד" (דברי מורה צעיר בגמנסיה גדולה בתל-אביב). בהפסקות מת" חיל מרוץ כללי של בניים אחרי העולם הזה... אחרי כן נמשכים השיעורים כש" מתחת לספסלים רבים מרששו, ללא מורא או משוא פנים, הניר הצבעוני, במשאל שנערך באחת הגמנסיות הגדולות בתל- אביב הווו 42 מ"150 תלמידי הכיתות הגבוהות כי הם קוראים בקביעות את "העוקץ הזה..."

אתה, קוראיו הקבוע של עיתון זה, עליל לחשוב שוהי תוצאה חיובית (פרט, כמובן, לקריאה תחת הספסלים) מרמתו של ה" עיתון, שהנוער המשכיל מעוניין בו כל כך. טעות תמורה. "הדינאמיות שלו"י" כך מסתבה, אינה מכוונת כלל לאנשים מש" כילים, אלא "מתבטאת בזה שהוא מגיש מתי שבוע לבורגנים מצפון תל-אביב לא פחות מאשר לרוכבי האופנוע משכונת ה" תקווה (במלים פשוטות יותר - חלאת המין האנושי, לדעת הכותב) - גנות שבועיות גושות לסיפוק תסביכהים המי" ניים... מדה גושה של פורנוגרפיה ורכי" לות על יושבי בתי-קה. אנו קוראים רמזים על אהבותיהם של פוליטיקאים... לצד תמונות פורנוגרפיות מגרות..."

כל הדברים הללו משפיעים מאד לא רק על הנוער אלא אפילו על מוריו. הם, המורים, התחילו להטיל על התלמידים כתיבת חיבורים פורנוגרפיים. שאם לא כן קשה להבין כיצד, בהעדר כל חומר אחר בעיתון, "תלמידים כותבים חיבורים ומצט" טים כאסמכתא רפורטויות מתוך השבועונים האלה, או מה שגרוע יותר, מסגלים לעצ" מב את סגנון הסטאקאטו, ההיסטרי והבלתי- שקול, תוך השמטת ו"ו החיבור והצט" צויות לשוניות אחרות נוסח "טיימס" (הכותב), שאינו בקי ביותר בעירוניות לוד" זת, מתכוון כמובן לטיים) שהם התרומה המיוחדת של העולם הזה לתרבות הכתיבה העברית... להטוטם הזה אופייני סגנון כתי" בה מיוחד, הנשמר בכל מדוריו באחדות

לוי אשכול